Po Špindlu v návlecích

aneb Kouzlo sdílených radostí... i starostí

Text: Barbora Chuecos

Přijíždíme se synem do Špindlu. Zastavíme u hotelu a na mě se v tu ránu vyřítí rozzářený kluk v mimoňovském tričku. Objímá mě tak silně, že skoro padám. Pak přibíhá krásná blonďatá slečna a ptá se mě, jaké mám číslo telefonu a jestli si můžeme hned psát. Co dítě, to zábavný originál! Miluju je všechny! I tu jejich bezprostřednost a čirou radost... Obojí jsem s nimi mohla sdílet na týdenním pobytu s autistickými rodinami.

Na takovou akci jsme se synem vyrazili letos poprvé. Na životě s našimi výjimečnými dětmi je krásné to, že se nedá nic moc naplánovat předem a každý den je dobrodružství. Obzvlášť když jedete do nového prostředí, budete spát v cizím pokoji, setkáte se s neznámými lidmi a budete se účastnit nějakého společného programu. Prostě vůbec jsem netušila, co očekávat...

Celkem nás v Krkonoších bylo sedm rodin. Podle mě je to optimální velikost skupiny vzhledem k tomu, že každé dítě je „jinak jiné" a každé potřebuje hodně pozornosti. Větu: „Teto, koukni se na mě!" jsem během společných dní slyšela v různých obměnách skutečně nesčetněkrát.

Přežít začátek!

První výlet nás všechny prověřil. Jeli jsme lanovkou na Medvědín a pak následoval výšlap. Tam jsem pochopila, že sedm rodin je opravdu maximální počet! „Kdy už tam budeeem?

Nesnáším hory! A kdy už bude ta hospůdkaaaa? Do hor už NIKDY nejedu." Byla to smršť. Pro většinu dětí (od 7 do 14 let) to bylo úplně mimo rámec očekávání a asi jim nedošlo, že v horách se prostě chodí nahoru a dolů.
Zabrat jsme dostali i my rodiče... Čím víc se děti bouřily, tím víc jsme my museli pracovat na pozitivním vyzařování, abychom se vůbec dostali zpátky do hotelu. První den jsme všichni nakonec ve zdraví zvládli a zbytek týdne byl už v pohodě. Krkonoše nám byly koneckonců nápomocny. Čistý vzduch a horské prostředí svědčí nám všem a i naše děti to asi nějak uklidňovalo. Navíc jsme spali v hotelu, kde bylo aquacentrum. Voda měla na děti zázračný vliv.

Jak Ángel roztával

Ačkoli Ángel v podstatě celý týden ostatní děti v naší skupině poměrně dost ignoroval a měl kolikrát potřebu být jen se mnou, už první večer mi v posteli povídá: „Maminko, tahle pohádka by se mohla jmenovat Ángelek a kamarádi." Spadla mi čelist. Navenek to vypadalo, že ho ostatní děti moc neberou, a on to přitom takhle krásně prožíval (právě vytváření vztahů je u dětí s autismem jedna z největších výzev).
Některé děti chodily do bazénu s našimi třemi asistentkami. Ten jejich všudypřítomný úsměv na tváři, ať se dělo cokoli, byl vážně obdivuhodný. Ángel se k nim ze začátku připojit nechtěl, ale v druhé půlce týdne už se s nimi potápěl ve vířivce a vyprávěl jim sto variant příběhu, jak stěrač auta setřel kobylku, broučka, komára, včeličku a berušku. Znám ho a vím,

Chvílemi jsme se od naší skupinky oddělovali a kochali se krásami přírody jen spolu

Takhle vzniká kamarádství – blbnutím na společném výletě

Jedna z našich šťastných rodin na projížďce

Při chůzi někdy děti brblaly, ale pauzičky všichni milovali

Co by byly Krkonoše bez Krakonoše? Měli jsme štěstí, potkali jsme ho v centru Špindlu.

že se takhle rozpovídá jen s lidmi, s kterými se cítí bezpečně a spokojeně. Ángel se tedy postupně víc a víc začleňoval. A to byl velký úspěch a pokrok!

Síla skupiny

Všechny dny byly intenzivní – a to po všech stránkách. Jako vášnivá čtenářka jsem si s sebou vzala několik časopisů a knih, ale na dobrou půlku z nich se vůbec nedostalo, protože kombinace výletů a každodenního aquaparku byla jaksi vyčerpávající i pro mě. Ale za ty zážitky to rozhodně stálo! Miluju být mezi dětmi a ty opravdu perlily...

Jednoho dne jsme se třeba vydali do solné jeskyně. Ángel byl celkem v pohodě, ale jen do momentu, kdy nám dala paní instrukce, ať si vezmeme návleky na boty. „Ne!" dal nám jasně najevo, co si o návlecích myslí. Vysvětlovala jsem mu to já... pak paní... pak další rodiče. Byl neoblomný. Nakonec ale kapituloval, i když se rozčiloval ještě půl hodiny. A možná tušíte, co se dělo pak...

Když jsme odcházeli a návleky jsme si měli sundat, tak si je náš Ángel zase naopak svléknout odmítl. Až těch dalších pár hodin, co si po Špindlu vykračoval v těch zářivě modrých igelitech na nohou, jsem si teprve pořádně uvědomila kouzlo takového pobytu s blízkými dušemi. Z naší skupiny se totiž dospěláci maximálně zasmáli. Bylo cítit, že jsou plní pochopení, protože všichni takové situace známe z běžného života, a i v tom týdnu se prostě každé dítě někdy chovalo nějak zvláštně. Tak i proto mi bylo jedno, že kolemjdoucí těkají očima zmateně či pohoršeně z Ángela na mě a zase zpátky. Někdy mě takové situace rozhodí... ale teď mi bylo dobře, protože jsem byla mezi „svými" a cítila jsem ochranu skupiny.

Jsem vděčná...

Jsem vděčná za všechny společné zážitky, za sdílení s podobně naladěnými rodiči i za ten překrásný čas, kdy jsme byli s Ángelem jen sami dva. Už dlouho jsme nebyli spolu celý týden jen ve dvou (manžel zůstal kvůli práci doma) a udělalo nám to oběma moc dobře. Že chtěl Ángel skoro každý den snídat i večeřet cornflakes a vůbec to bylo s jeho jídelníčkem trochu náročné, byla ve světle všech pozitiv jen malá prkotina. Děkuju moc organizátorům (For Help – Autismus a AutTalk), že nám připravili tak báječný týden a dali nás takhle krásně dohromady. Byl to zkrátka pestrý a bohatý týden. Tak trochu sanatorium. Nicméně jsme se s jedním tatínkem na konci shodli, že po takové koncentraci všech těch našich originálních bytostí s jejich nejrůznějšími rysy, gesty, výrazy a chováním je to vlastně úleva si domů odvézt zas jen to jedno – svoje – dítě (v některých případech dvě).

Přála bych nám všem, každé rodině, aby patřila někam, kde se všichni cítí přijatí a respektování. Pro mě to byl balzám na duši. Na tenhle týden i přes velkou únavu nikdy nezapomenu a už teď se těším na pokračování pohádky „Ángelek a kamarádi".

Upozornění: čtení tohoto časopisu vám může změnit život k lepšímu.

kmen

PRAVÝ DOMÁCÍ ČASOPIS

ČÍSLO 11/20 (68)

8. ROČNÍK

Jak na to
2 návody
na háčkované šátky

Rozhovor
Martina Slabá
Královna podzimu

Zažít hudbu
Mantry
Radka Malého
ke čtení i poslechu

Cena 68 Kč / 3,38 €